

[Forsvarsministeren]

kontroludvalg for forsvarrets efterretningstjenestes vedkommende. Konklusionen vil naturligvis afhænge af, hvad vi selv føler er den bedste form for et sådant udvalg.

Må jeg sige til slut til hr. Wilhjelms, der sagde, at regeringen har dækket sig ind under kommissionsdomstolens beretning, at jeg skal ikke udtale mig om hr. Wilhjelm's opfattelse af, hvad vi burde have gjort eller ikke gjort i anledning af kommissionsdomstolens beretning. Jeg skal bare sige, at jeg var da forberedt på, at ikke så meget som et eneste anerkendende ord var at finde hos hr. Wilhjelms, for at vi nu har taget tråden op fra kommissionsdomstolen med henblik på at gøre forholdene omkring efterretningstjenestens virksomhed anderledes og, som jeg tror hr. Wilhjelms ville udtrykke sig, mere sikker for den enkelte borger.

Jeg tror, at uanset om jeg havde stået på hovedet eller på benene på denne talerstol, ville hr. Wilhjelms ikke være kommet med hverken et eneste smil eller en eneste sætning, der udtrykte glæde over det arbejde, vi her prøver at sætte i gang. Jeg skal ikke sige et eneste ord om, at det arbejde, som efterretningstjenesten udøver, bl. a. skal sikre, at hr. Wilhjelms kan svine efterretningstjenesten til, hvis han ønsker det, uden at der sker noget. Efterretningstjenesten prøver bl. a. gennem sin virksomhed at skaffe sikkerhed for, at hr. Wilhjelms kan fortsætte med halv- eller helhjertet at prøve at undergrave befolkningens tillid til forsvaret. Det er fordelen ved et demokrati, men det er også det reelle i et demokrati, at man samtidig må have lov at sikre sig – jeg havde nær sagt i den lille grå periode, der må være – om folk nu vil acceptere at leve i dette demokrati på lige vilkår med andre, eller de kun ønsker én ting, nemlig på et eller andet tidspunkt at bruge ulovlige midler i forhold til demokratiet og i forhold til forsvar og efterretningstjeneste.

Fru Tove Jørgensen taler om brugen af registre, men som jeg har sagt det tidligere, bruger efterretningstjenesten ikke registre. Vi har det, vi kalder hændelsessager, og heri kan godt forekomme et navn i en pjece, som er indsendt til efterretningstjenesten, fordi den har været led i en virksomhed på en kaserne. Jeg ved ikke, om fru Tove Jørgensen forestiller sig, at vi skulle klippe de navne ud. Jeg er næsten sikker på, at der også i en række af de blade, som er indsendt, står mit

navn, og jeg forestiller mig ikke, at mit navn skulle klippes ud af det pågældende blad, når det ligger ved en hændelsessag. Det er den form for virksomhed, vi udøver på dette område, og det synes jeg ikke man kan kalde en virkelig registrering.

Formanden:

Vi går til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 8 minutter, for andre medlemmer indtil 5 minutter.

Gert Petersen (SF):

Jeg er blevet klogere. Jeg er blevet klogere faktisk. Det er gået op for mig, at det var for at sikre, at hr. Wilhjelms og formodentlig også vi andre kan svine forsvarrets efterretningstjeneste til, at forsvarrets efterretningstjeneste ansatte hr. Hetler som den mand, der skulle sikre vores ret til at udtrykke os frit her i landet. Noget af det mest forbløffende ved hele situationen er jo, at vi fører denne drøftelse på baggrund af et samarbejde mellem det organ, der skulle sikre, at hr. Wilhjelms, som forsvarsministeren så smagfuldt sagde, kan svine forsvarrets efterretningstjeneste til, hvormed forsvarsministeren naturligvis mente: skal sikre den grundlovshjemlede ytringsfrihed her i landet, grundloven i det hele taget, og chefredaktøren for Minut.

Hvis ikke jeg husker meget galt, havde statsministeren et sammenstød med den pågældende chefredaktør for nogen tid siden, og det førte såmænd til en retssag, som statsministeren tabte, hvilket jeg beklager meget; jeg synes, han burde have vundet den. Men statsministerens opfattelse af hr. Hetler deler jeg fuldt ud, både den, der kom til udtryk før retssagen, og den, der kom til udtryk efter retssagen. Det var altså den person, som denne efterretningstjeneste fandt det rimeligt at arbejde sammen med, for at hr. Wilhjelms og vi andre kunne bevare vores ytringsfrihed. Jeg synes nok, at det burde give anledning til eftertanke, og jeg håber egentlig også, det gør det.

Så vil jeg godt sige til nogle af de ting, der har været fremme, at der har været meget motiforskning fra en række af ordførernes side. Hr. Palle Simonsen var inde på: hvad kan motiverne dog være hos disse partier, der nu rejser sagen? Det må jo være det, at de er imod dansk militær. Hr. Arne Christi-